

Priča i mood board

Introdukcija

On se zove Vojcek. On misli da se zove Vojcek, ne zna, nije siguran više. Teško je koncentrisati se kada moraš da se kriješ od pucnjave, i da stalno brišeš ruke od krvi kako se ne bi ulepile.

On je samo vojnik. Drži pušku čvrsto u svojim rukama i ne ispušta je. Ne zna u koga puca i zašto. Ne zna više šta je istina, a šta izmišljotina. Gore je nebo u plamenu, a on je dole u blatu, okružen nepomičnim telima i kotrljajućim glavama. Uši su mu izbodene nepoznatim glasovima, kricima i sa trupkanjem po zemlji i ispod nje. Nepodnošljivo mu je i želi da prestane. Pušta ruke sa puške i pritiska ih na uši o grči svoje kapke, samo da nesatne odatle. Okružuje ga praznina. Iz tog zujećeg ništavila se formira nešto polako, nešto poznato. Oblikuje se figura sa gustom, tamnom kosom iz koje su se zasijala 2 crna bisera i odjednom je sve imalo smisla. Više se setio nje nego sebe, ali je u tom momentu svakako znao. On nije samo vojnik, njegovo ime je Fridrih Johan Vojcek.

Otvora oči posle realizacije i gotovo je. Nebo je vedro i sve se stišalo. Osmehuje se, znajući da može da se vrati kući, svojoj Mari.

Vrata se otvaraju i anksiozno iščekuje poznatu figuru da izviri, ali ti crni biseri ne sijaju toliko, ne kao ranije. Obradovala se, grli ga, ali nešto ne odgovara, nešto se promenilo u dodiru, oseća to. Misli da li je možda do njega, ili mu se samo pričinjava. Ne zna šta da radi i kako da se ponaša. Polako počinju poznati glasovi i tropot da se pojavljuju, šapuću mu i lupkaju samo za sad, ali zna ih i obuzima ga strah. Isti strah iz rovova. Zna da se ne može vratiti nazad, ne ponovo. I onda preko njenog ramena ugleda njega, svog sina. U tom momentu shvata da mora naći način da im pomogne, da ih izdržava, i s time će se i buka povući. Istrčava napolje da nađe posao, ne razmišljajući ni o čemu drugom.

Konflikt

Vojcek je dobar čovek, ali nije edukovan, a ni poštovan kao vojnik koji je odslužio. Ali kao vojnik je upoznao dovoljno ljudi i obraća se Kapetanu, koji ga upošljava za neke sitne i slabo plaćene poslove, ali prihvata jer nema izbora. Ni u jednom momentu ne razmišlja o sebi i svom integritetu, nema mesta za takve stvari jer zna da ima dužnost da ispuni. Tako i nailazi na oglase za saradnika od Doktora i pristaje, jer posao plaća.

Svaki dan ustaje rano sa drhtavicom, preleven hladnim znojem i izleće napolje na posao, pokušavajući da se udalji od šaputanja. Osvrće se s vremena na vreme, da proveri da ga niko ne prati. Žuri svoje poslove da završi kako ga ne bi vizije i glasovi sustigli.

Dani, meseci prolaze, radi, ali stvari se ne menjaju. Stari prizori se vraćaju.

Promenjena mu je ishrana, ne zapitkuje doktora i ne krši njegova naređenja jer zna da će doktor saznati. Uostalom, on ga plaća, brine se o njemu, tako da je siguran da mu ne bi našao, isto kao i Kapetan.

Ali sa Mari se ne poboljšava situacija, primećuje neke stvari koje ne razume, i čine ga paranoičnim. Zahvali mu se za svaku paru koju joj da, ali ne objašnjava mu odakle joj minđuše, koje ne bi mogla nabaviti sa njegovom zaradom.

Jednog dana mu je naročito loše, vruće mu je i vrti mu se, i odlučuje da navrati do krčme. Stiže do prozora da zaviri unutra i onda njih ugleda. Sve mu postaje jasno, Mari, sa svojim minđušama i Tambur-majorom oko nje. Pada na zemlju i nalazi se ponovo u blatu, a nebo iznad njega je garavo, spaljeno. Shvata da paranoja i glasovi koje je čuo su pokušavali da mu pomognu, da su ga usmeravali ka istini i da samo njima može da veruje. Ne čuje više svoje misli, samo glas koji ponavlja "izbodi" i ne prestaje. Oseća da treba da ga poslušaju.

Ne zna šta se dešava i šta radi, sve u trenutku prolazi. Završio je sa poslom, uočava nov nož u svom džepu i vraća se kući. Uzima Mari za ruku, koja okleva, ali ipak pristaje i kreću u šetnju. Glasovi nisu prestali, čak i nakon što je bacio crven nož i ostavio njeno telo da proguta noć

Posle

Shvata da nema povrtka za njega, ni za ovaj svet, samo će da opere ruke od krvi ponovo i da prati glas. Doziva ga. Ne zna gde ga vodi, ali nije mu ni bitno više.

Introdukcija - Rat i Mari

Konflikt - Tačka pucanja

Posle - Izolacija

Tema - Psihoza i gubitak nade

Vojcek je krhka, ali dobra osoba, koja se vraća izmenjena, istraumirana iz rata, njegova realnost je izobličena i prepuna prizora i glasova koji zapravo ne postoje.

On sada živi u strahu i paranoji, oslanjajući se na nadu da ga Mari može spasiti. On ne vidi i ne razume van svojih halucinacija kako ga drugi tretiraju, i kako mu se pogoršava mentalno stanje. Vojcekovu nestabilnost testiraju ljudi koji ga okržuju, njihovim sebičnim, okrutnim delima, i s njegovim gubitkom nade uzrokuju njegov nepovratni pad u ludilo.

Scena 1 - Uvodna scena koja nas šalje u borbeno polje i prikazuje horor kroz koji Vojcek prolazi. Daje nam savršen pogled u njegov um i proživljavamo njegove audio-vizuelne halucinacije.

Scena 2 - Povratak kući, povratak Mari - Vojcek dolazi do realizacije da stvari između njih dvoje nisu iste i poznati glasovi mu se prikradaju ponovo.

Scena 3 - Kulminacija maltretiranja i izdaje, Vojcek sluša glasove u svojoj glavi i odlučuje da ubije Mari, svoju poslednju vezu sa realnošću.

I

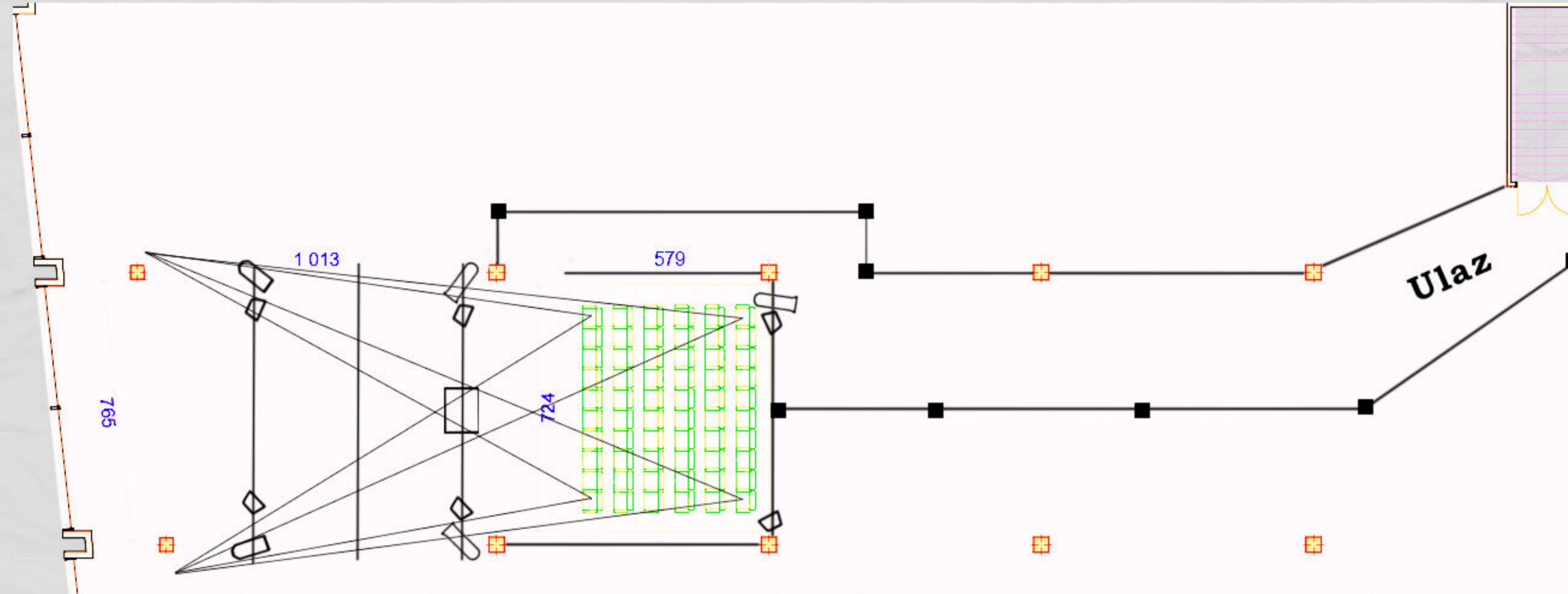
II

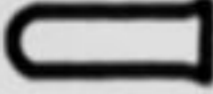
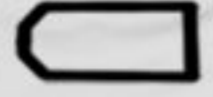

III

Osnova pozornice 1:50

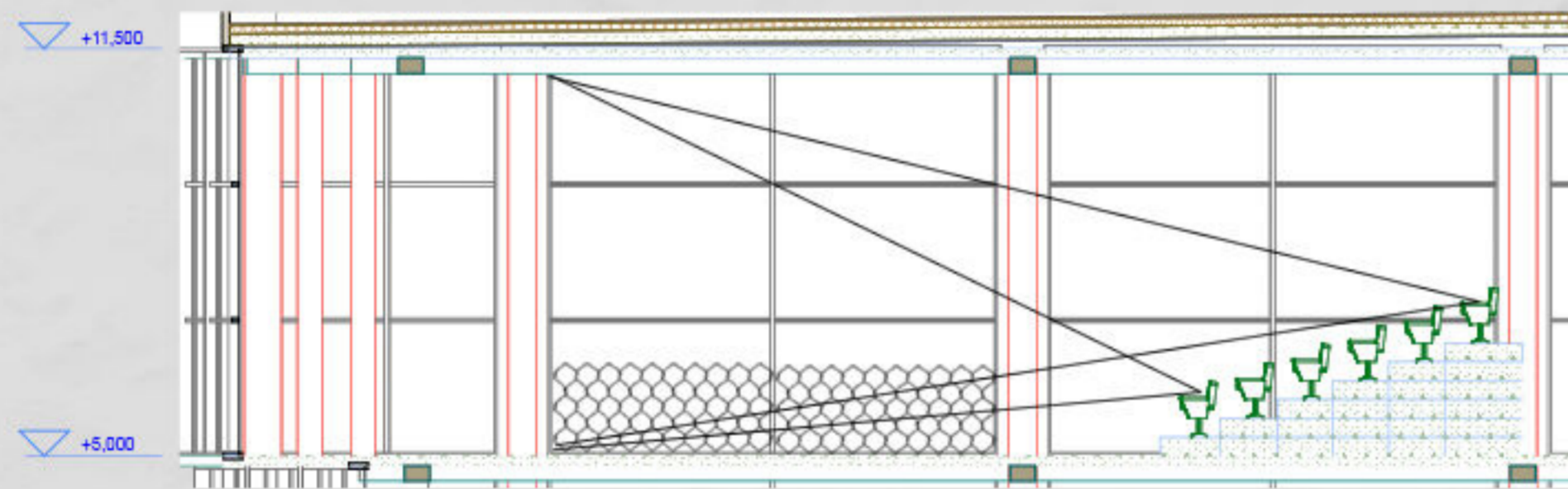

Legenda

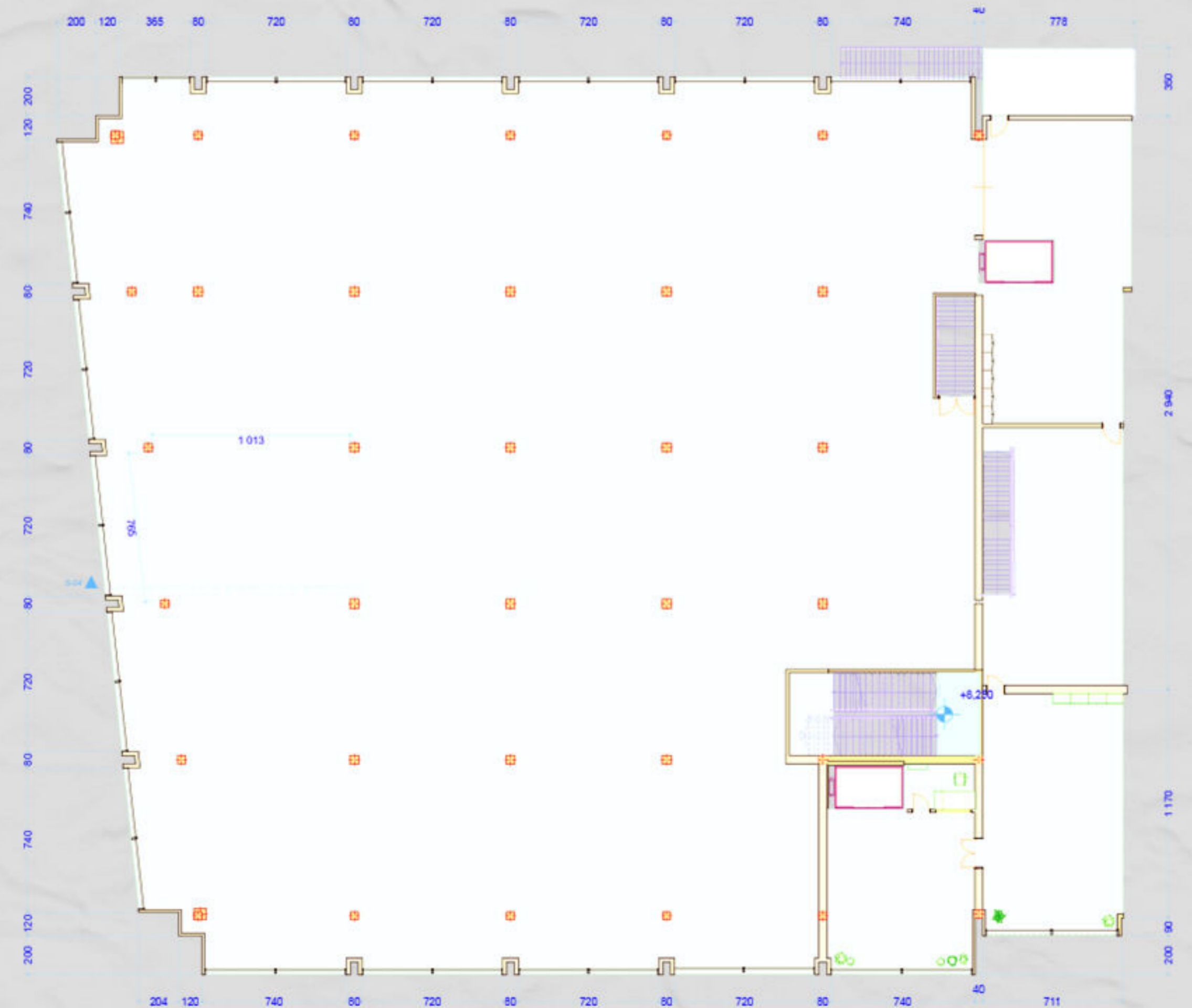
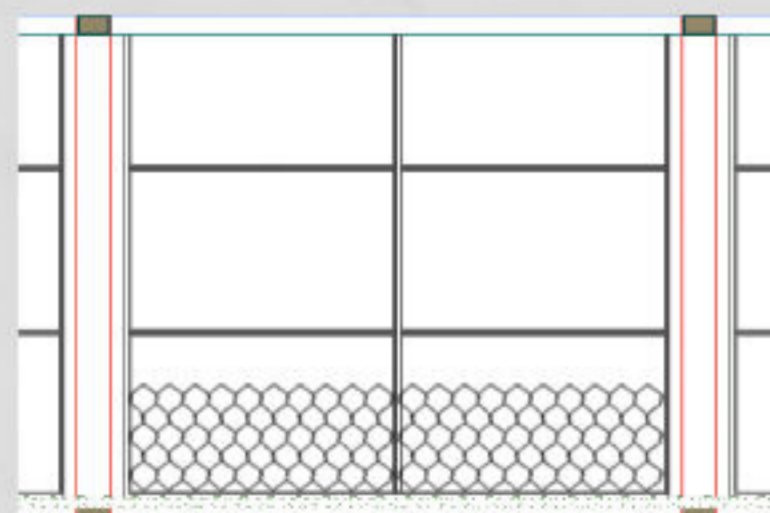
- Profil spot 1200W
- Frenel spot 2500W
- JBL SCS 12
- Panasonic PT-MZ770U

Elizijum 1:200

Podužni presek 1:50

Poprečni presek 1:50

Kostimi

Vojcek

Mari

Doktor

Kapetan

Tambur-Major

Rekviziti

Sturmgewehr 44 replika

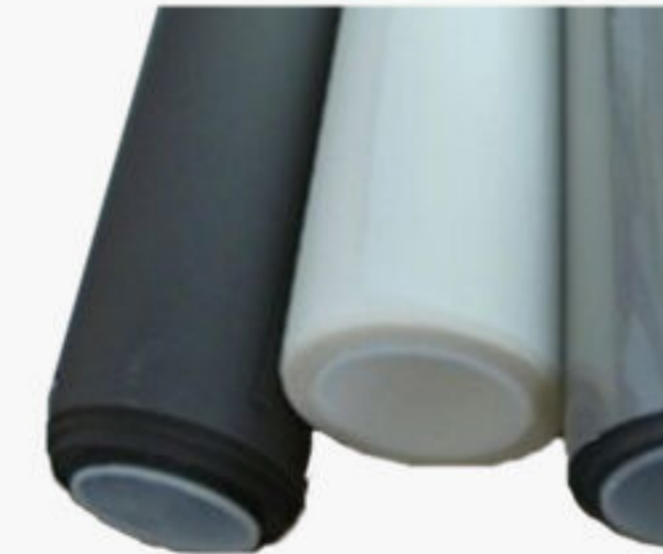
Vojnički nož

Čelična žica

Zavesa

Folija za projektovanje

Fotografije makete

